

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iona Propheta

Luther, Martin

Argentorati

VD16 B 3892

In Ionam Prophetam M. Lvtheri Praefatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36534

IN IONAM PRO-
PHETAM M. LVTHERI
PRAEFATIO.

Quom princeps huius mundi Satan,
undiq; lolium suum disseminarit,
ut uniuersa planè Germania cum
sectis, tum spiritibus referta sit, quibus non modo plerosq; à recto cal-
le abducit, ceterum & ijs qui constātes perseuerāt
multum faceffat negocij, ut uel hac uia à scriptura il-
los auocet, suis litibus immisceat, ac tandem hisce in-
sidijs, extra scripturæ meditationem in disceptatio-
nibus eos arripiat atq; occidat. Sūmopere nobis ne-
cessarium est, ut uersutum sceleratumq; eius impe-
tum obseruemus, ne è nostris armis et propugnacu-
lis euocatos nos, suis blanditijs clam adsequatur &
uincat. Nouimus enim, inquit Paulus, cogitationes
satane, Quin & Petrus illum haud quaquā agere
ferias adfirmat, sed eum ob ambulāntem inuestigare
quem deglutire possit. Quam ob caussam, quom ego
hactenus, cum eiusmodi sectis et spiritibus congrega-
tus sim, & colluctatus, donec & alij accurrerint.
Ad scripturam me rursus conferam, corda nostra
rursus pascam, confortabo, consolabor, & ad pug-
nam instruam, ne omnino quotidiano adeoq; ppe-
tuo certamine defatigemur, ut uerbo dei & scriptu-
ræ consolatione roborati, & fortiores et animosio-
res

res ad gerenda bella reddamur, Christus instituto tā

Nec schismatum & spiri- (sancto propitius sit-
tuum caussa dumtaxat hoc ago, quib. à dextris ado-
ritur nos satan, uerū & tyrannidis ratione, qua à si-
nistris nos impetit, Siquidem u&fani principes & e-
piscopi, dei sui prouocatione, ex animo seuiunt, &
in rabiem adiguntur, ut omnino in hoc incumbant,
ut deum & unctum eius expellant, ac uerbum eius
obliterent, cuius rei gratia, non parū sanguinis pro-
fundere, sed & porro profundere strenue, totisq; ui-
ribus moluuntur, ut adeo gloriari queamus hodie
Christianismi & ecclesiæ statum in suo flore consi-
stere, quom utrinq; acriter ipugnetur, utrinq; cōui-
cijs infestetur, dirisq; deuocatur, uitupetur & ig-
nominia afficiatur ut fortassis nullis antehac seculis
adeo uicijs & ignominia æq; defœdata sit, ut planè
mihi uideatur, extrema sua & summas uireis expe-
riri satanā, & quia animaduertit, nouissimi iudicij
diem præ forib. esse, uelle tū pro ultimo uale, optime
suā uirtutē & in Christo & uerbo eius tentare. Ad-
uersum hæc omnia, opus est nobis solamine, ne præ-
istorū horrenda imagine paueamus. ceterū summa
cōfidentia, minas, puocationē, ferociā, derideamus
certissimi, qd' p hæc omnia, ad summos cœlos nos uo-
cēt, sibiq; ipsis celerr. interitū apparēt, ut diuino iu-
dito, uelociter prsum in cineres redigantur. Ast qd
est humana uita, nisi momentanea umbra quædam?
& ut Pindarus ait in Pythijs.

M. LVTH. IN IONAM

Ἐπάμενοι, τίδὲ τίς, τίδ' οὐτίς; σκῶας ὄνας, ἄθρωποι. post quam mortaliū uitam, in aduentu Christi in nouissimo die, tum diuersis nos uultibus aspiciemus, tum diabolus unā cum laruis suis experietur cum principibus & episcopis suis, qui sint hi, quos hodie uituperant, proscribunt & occidunt.

Suscepi itaq; diuinum hunc enarrare uatem Ionam, uelut eum, qui optime cum euangelico negotio quadret, cuiusq; arduum, precipuum, consolationis plenum, exemplum fidei sit, quod ingens, diuinæ etiā benignitatis, uniuerso orbi miraculum proponat. Quis enim ex animo Deo non fideret, & aduersum omneis spiritus tenebrarum, mundum, rabidosq; tyrannos, quis non superbiret & gloria retur in dei bonitate? ubi hoc exempli perpenderit, puta, quod diuina potentia & gratia tanta possit, ut Ionam in media maris profunditate, ad hæc & in pisce, hoc est, non in uno, sed in uarijs mortis generibus, ab omnibus hominibus, uniuersis creaturis destitutum, tam facile conseruet & restituat? perinde ac nullus ei labor sit, qui id, uel solo uerbo perficiat? ac si dicat. Ecce hoc uno uerbo possum, quid putas meo me spiritu & potentia effecturum? Quomatenus humani ingenij captus, maius hoc ipso, miraculum concipere nequeat, neque tenere, quod excellen

tura

OPRAEFATIO

tius fieri possit. Vnde & Christus eximia de hoc ut
signi facto sentit, ut & præ omnibus Prophetis Iona
nam in testimonium uocet, & typum tum mortis,
tum resurrectionis suæ, Matt. 12. ubi ait, Generatio
ni huic nihil signorum accidet, præterquàm signū
Ionæ propheta. Præterea & consolatio est Iona
omnium diuini uerbi ministrorum, ne desperent de
Euāgelij fructibus, quantumuis egre prodeant, &
ut maxime non adpareāt eius fructus. Hic enim uni
cus Iona, ad omnium in terris potentissimum regem
amplissimumq; tum temporis imperium legatur, ut
si quis Ionam cum potentissimo rege conferre uelit,
planè risus & omnino impossibile uideatur, tam po
tentem regem, amplumq; imperium, permoueri de
bere, conuerti ac terreri, unius exteri & peregrini
homuncionis uerbo, adeoq; contione, quous tamen
rex non auditor fuerat, sed famam tantūmodo per
ceperat, Ut ideo adfirmare audeam, neq; Apostolo
rum, neq; Prophetarum quenquam, nec ipsum etiā
Christum, unico sermone tanta effecisse, quanta Iona.
Et tam ingens esse prodigium, quod Iona Nine
uitas ad deum unico sermone conuerterit, quā in
gens, quod è uentre ceti ereptus sit. Quemadmodū
enim cetus iussu dei, Ionam in siccum expuit, sic Iona
per uerbum dei Nineuen, è uentre & faucibus dia

bolis

IN IONAM PRAEFATIO.

boli, hoc est, peccatis et morte extraxit: At nonne tantus rex sua potentia fideret, et unicū illū hominē nō ueracē reputaret, cui tamen nec sui Ebraei paruerint? Quomodo et Apostoli aequē ut ipse Christus, sic perditē contempti sint et sprete, à regibus et principibus terrae Psal. 2. Et adhuc hodie principes, episcopi, et domini sint, qui si cū rege Nineue cōferantur, extrema mendia sint, qui sua mediocritate et clitelis freti, nō modo uerbum dei contemnant, sed et persequantur.

Hinc et Christus Mat. 11. Nineuitas aduersum omnibus incredulos et uerbi sui contemptores perducit inquit, Nineuita in extremo iudicio surgent, cōdemnaturi generationē istā. Emendabantur. n. ad praedicationem Iona, et ecce maior hic Iona est, neque id immerito, Nam ingens omnino miraculum est, quod Nineuita repente adco resipiscabant, unius aduena concionatoris causa, immo simplicis unius uerbi, citra miracula nomine, Hi uero sui seruatoris nomine non resipiscunt, qui tam frequēter concionatur, atque signorum operatione perfundit etiam. Quantum est audire tale dedecus? At quantum dedecus erit, ubi et uidebitur? Sed nihil illos iuuat, sunt nanque et permanent excæcati. Quare sinimus eos, nostramque tuam consolationem tum commoditatem, ex hoc Propheta, pro dei dono, recipimus.

A M E N.